

Jeg kan for mit Vedkommende i alt Fald ikke forstaa, at Nødvendigheden har været saa paatrængende, som fra anden Side ment, idet der efter min Mening stod konstitutionelle Midler tilbage, som kunde og burde have været anvendte, før der blev gaaet til et saadant Skridt som det, der er sket. Naar jeg, som sagt, nu har i Sinde at stemme for denne Lovs Vedtagelse, er det væsentlig begrundet i, at jeg antager det for heldigt for alle Parter, at vi atter komme ind i regelmæssige Tilstande, og jeg har ved Siden af det Haab, at den Bære, som — ja, jeg kan i Grunden godt sige alle Parter have faaet af, hvad der er sket, vil bidrage Noget til, at Sligt ikke gjentages — jeg vil ikke en Gang sige snart, men jeg vil haabe aldrig mer.

Jeg skal ikke komme ind paa særlige Punkter af det foreliggende Finantslovsforslag. Der er af flere Medlemmer nævnt adskillige, som de kunde have ønsket anderledes, og ganske vist kunde der ogsaa være nogle, som jeg for min Del helst havde set i en anden Form. Jeg skal da navnlig bemærke, at det Tillæg, der er opført til Statens Almueskolelærere, vilde jeg have antaget det for heldigere, var blevet staaende omtrent paa den Maade, huorpaa det var vedtaget af det andet Thing ved Lovens 2den Behandling der. Der blev af den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen) ved 2den Behandling her i Thinget gjort opmærksom paa flere Uheldigheder ved den Fordelingsmaade, som nu er bestemt. Han har vistnok Ret i, at den kunde volde stor Vanskelighed og ogsaa fremkalde forskellige Uligheder i de forskellige Egne i Landet, og navnlig at det Tillæg, der ydes Lærerne, vil blive ulige stort i Forhold til deres Tjenesteløber. Nu, man kommer vel ud over Ulemperne, men jeg tror nok, at det havde været heldigere, at der var blevet staaende en bestemt Procentuddeling efter den Tjenestetid, der var opført. De Udtalelser, vi nylig hørte af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Usløng), ere allerede for en Del imødegaaede af et æret Medlem for 3die Kreds (S. Andersen). Jeg skal ikke komme videre tilbage dertil, men blot sige, at naar det ærede kongevalgte Medlem mente, at saaledes som Tingene i den senere Tid ere gaaede, og saaledes som de politiske Tilstande i den senere Tid have været, vare Kriser uundgaelige, maa jeg dertil svare: Ja, saamænd, det er, som man tager det, thi det er jo efter Enhvers personlige Syn. Dog, jeg har allerede berørt, at jeg i det Mindste for min Part antog, at den Krise, vi have levet under forrige Aar, ikke var saa nødvendig, eftersom Forholdene da havde udviklet sig. Det er jo ganske vist Noget, Enhver danner sig et Skøn over; men at vor Forsatning ikke skulde indeholde tilstrækkelige Midler til at undgaa Kriser, det har jeg dog endnu ikke troet. Jeg har ment, at der er Bestemmelser for saa godt som alle Tilfælde, og

naar de Bestemmelser nøie følges, og med god Villie og Omhu søges overholdte af alle Parter, har jeg endnu ikke kunnet antage, at der har været Anledning til, at der kom en Krise frem. Den ærede 3die Landssthingsmand for 7de Kreds (S. Pedersen) har i det Væsentlige sluttet sig til de Udtalelser, der ere fremsatte af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Usløng) og da navnlig ogsaa angaaende, at den politiske Modenhed endnu ikke har været til Stede her i Landet. Ganske vist er fuld Modenhed vel neppe at vente hos noget Folk, men jeg kan dog ikke Andet end udtale her, at efter det Syn, jeg har paa vore Forhold her i Danmark, har den almindelige Modenhed her vist neppe staaet tilbage for noget Folks i politisk Retning. Jeg tror nok, at den danske Befolkning i Almindelighed har lagt en saa stor Besindighed for Dagen, som man paa nogen Maade kunde vente, og det er et Bevis paa, at den politiske Modenhed ikke er ganske ringe, naar det, der skete sidste Sommer, er taget med saa stor Besindighed og Koldblodighed, som det blev. Thi det kan vel neppe være Noget af Thingets ærede Medlemmer ubekjendt, at der omkring i Befolkningen herskede en meget betydelig Misnøie med, hvad der skete, og trods de Tillidsadresser, som den ærede Conseilspræsident jo fik fra Adskillige, tillader jeg mig dog at mene, at selv den ærede Conseilspræsident ikke er blind for, at en meget stor Del af den danske Befolkning havde en anden Opfattelse end den, der gjorde sig gjældende i disse Adresser. Det ærede Medlem, jeg sidst nævnte, udtalte sluttelig, at det glædede ham, at der nu lod til at være kommet en Besindighedens og Maadeholdets Aand til Stede i den danske Befolkning. Ja, det kan han have Ret til at glæde sig over — det glæder ogsaa mig, — og jeg vil haabe, at den Besindighedens og Maadeholdets Aand, der nu prises af det ærede Medlem her, maa faae Grund til at vedligeholdes; thi vist er det, at der har fra den Retning, hvortil jeg hører, været viist ikke liden Hensyntagen til dette Thing, men skal dette fremtidig vedligeholdes, tror jeg dog ogsaa nok, at der maa stilles berettigede Krav paa, at der ogsaa fra dette Things Side vises den samme Hensyntagen, det samme Maadehold og Besindighed overfor de Krav, som Befolkningens store Flertal har ønsket at se fyldstgjorte, men som dog hidtil ikke ere skete Fyldest. Jeg skal ikke udtale mig videre denne Gang, men slutte med at sige, hvad jeg sagde før, at naar jeg stemmer for Finantsloven nu, er det i Haab om, at der maa i Fremtiden vise sig ikke alene Sandsynlighed for, men virkelig Grund til, at det Maadehold, der er viist, kan bære Frugter.

S. Pedersen: Jeg tror ikke, at den sidste ærede Tale gav et tro Billede af mine Udtalelser med Hensyn til Spørgsmaalet om Folkets Moderhed. Jeg betonedes i Samstemning med det ærede